

Saa maa man have en Hjælpemaskine, og derfor have alle større Undervandsbaade to Maskiner, den ene en Forbrændings- eller Eksplosionsmaskine og den anden en Elektricitetsmotor. Saa længe de ere over Vandet, bruge de Forbrændingsmaskinen, og naar de ere under Vandet Elektricitetsmaskinen. Derved opnaa de at kunne være længere paa Søen, men de have den Svaghed, at hver Gang de dykke, maa de slukke Forbrændingsmaskinen, hvorved der gaar Tid tabt, saaledes at der for de bedst øvede Besætninger gaar mindst 10 Minutter hertil, medens Baaden, naar den kun har en enkelt Maskine, en elektrisk, kan dykke ned uden et Minuts Ophold. Dette taler altsaa til Fordel for, at vi i vort Land, med vore forholdsvis kortere Kyststrækninger og mindre Afstande, kunne lade os nøje, foreløbig i det mindste, med en 1-Maskinebaad, hvorimod man i Norge har anskaffet en større Baad paa Grund af de dybe Fjorde og de uhyre Kyststrækninger.

Jeg kan altsaa kun anbefale, at man slutter sig til Forslaget, idet jeg udtrykkelig fremhæver, da der fra andre Sider er fremkommet Udtalelser for Udvalg, at jeg ikke finder det rigtigt at nedsætte Udvalg, og det af den ganske simple Grund, at jeg fra sagkyndig Side har erfaret, at der er Chance for at faa Baaden en hel Del billigere, naar man kan slaa til i en nær Fremtid, end naar det trækker ud, og vi skulle til at forhandle paa ny. Jeg anbefaler altsaa Anskaffelsen paa det varmeste, og jeg gør det saa meget mere, som det er Materiel af en saa særegen Beskaffenhed, at det kræver en ganske overordentlig Øvelse hos dem, der skulle betjene det, ikke blot hos Føreren, men ogsaa hos Teknikerne, som skulle behandle de forskellige Maskiner, og navnlig hos Rørgængerne, der har at sørge for, at Baaden holder sig i en bestemt Dybde under Vandet. Der er, som sagt, to horisontale Rør forude ligesom Finnerne paa en Fisk og to agter. Ved smaa Bevægelser af disse Rør føres Baaden ned- og op- eller. Der er en Ejendommelighed — jeg nævner det kun som et ganske pudsig Faktum —, at naar Rorene holdes lige, skulde man tro, at Baaden vilde holde samme Dybde, men nej, den stiger til Vejrs, fordi Vandet er tættere forneden end foroven. En Ejendommelighed til ved Baaden, der ogsaa er egnet til at vække lidt Forundring, er den, at naar en saadan Baad gaar til Bunds, kan den trygt holde sig under Vandet i 8—9 Timer,

undertiden endnu længere, uden Tilførsel af Luft, idet den Luft, der er i Baaden, naar den gaar ned, er tilstrækkelig til, at dens Ilt kan forslaa til Aandedrættet i omtrent 9 Timer. Men man har jo, i Tilfælde af at den skal være længere under Vandet, de forskellige Beholdere — „Tanker“ kaldes de med et engelsk Udtryk — med fortættet Luft, som kan anvendes til Luftforsyning, og som for øvrigt bruges til at drive Baaden til Vejrs, ligesom man har Tanker med Vand til at sænke den ned. Sænkningen foregaar ganske simpelt ved, at man lader Vandet flyde ind i disse Jernbeholdere, indtil de ere saa fulde af Vand, at de tvinge Baaden ned, og naar Baaden skal op, lader man den komprimerede Luft trænge Vandet ud, saa letter Baaden igen.

Hvad den anden Paragraf angaar, have vi jo talt om den i Fjor, da der opstod en stor Diskussion i den Anledning. Jeg skal kun sige, at § 1 har den Fordel for § 2, at den indeholder mere i Retning af nyt Materiel tilvejebragt til Erstatning for gammelt Materiel. Jeg ytrede i Fjor om Kasernen, at den vel er til Marinens Brug, men at den ikke er Materiel. Her er det Marinemateriel, der erstatter Marinemateriel, og det glæder mig, at den højtærede Minister har fulgt den Opfordring, som vistnok ad forskellige Veje har været rettet til ham om at sørge for, at vi fik en Baad, hvormed vi kunde indøve Besætninger. Øvelsen er her alt. Man har i den store østasiatiske Krig set, hvordan Japans omtrent 60 Torpedobaade til Trods for, at de havde været ude et helt Aar, udrettede forholdsvis umaadelig lidt mod de ikke indøvede Russere. Og hvorfor? Fordi de ikke havde et klart Blik for, hvordan en Torpedobaad skal anvendes. Det, der vindes ved denne Baad, er, at man faar Indsigt i dens Bygning og Anvendelse og derigennem kan udvikle et Personel, som kan overtage Ledelsen og Førelsen af disse Baade, naar man vil anskaffe flere af dem.

Lunn: Jeg skal ikke opholde Sagen ret længe, men jeg finder dog Anledning til at konstatere, at Socialdemokraternes ærede Ordfører tilbød eller i alt Fald antydede noget i Retning af et Tilbud om at støtte Anskaffelsen af Luftskibe-Materiel, naar den Tid kommer. Da Udviklingen gaar saa rivende fremad, som den gør, turde det hælde, at den inden alt for længe vil medføre, at man kan komme til at opfordre Socialdemokratiet til at staa